

« zurück blättern vor »

SZUR int., ab 1913; ‘Ausdruck, der das Geräusch wiedergibt, das beim Reiben entsteht’ – ‘wyraz naśladowujący odgłos powstający przy tarciu’: 1913 Hop. 2, WIECZ *Mańko – rychtuj się chorobo! – krzyczy Józiek – robi gest i zaczęli “szur-szur” fest.* ◦ 1951 Wyg.Jel. 141, DOR *Włączy się prąd i koło zębate ma tak chodzić po wale, że co go potrąci, to szur-szur.* ◦ 1958 Roman. Baśka 58, DOR *Kupuję (...) córeczce ciapcie na filcowej podeszwie. Niech tam. I od tej pory już nie tup-tup, ale szur-szur po domu.* – nur DOR. ◊
Etym: nhd. *schur* int., ‘Wiedergabe des Geräusches, wenn Kleider aneinander streifen’, GRI.

« zurück blättern vor »